

Volem feina, volem futur

ANTÒNIA GIL, secretària general de l'USOC

AVUI, 30 d'abril del 2010

La classe treballadora de Catalunya arriba a la celebració del Primer de Maig després d'un any molt dur fruit de la crisi econòmica. Més de 600.000 aturats a casa nostra són la terrible mostra que l'efecte més traumàtic de la recessió és una destrucció de llocs de treball a una velocitat sense precedents.

Cal prendre mesures urgents i de profunditat amb dos objectius: en primer lloc esmorteir les conseqüències socials i personals que té per al nostre país un enorme col·lectiu d'aturats. Els subsidis i les prestacions de l'atur han estat la primera resposta però amb data de caducitat, i tot apunta que la situació de destrucció d'ocupació es mantindrà. Cal també potenciar els serveis socials, especialment en els municipis, on afronten una allau de demandes de feina i d'ajudes derivades de la manca d'ingressos fixos a les famílies. En segon lloc, cal que el govern de la Generalitat generi polítiques per compensar la destrucció d'ocupació mitjançant una intermediació laboral eficient, potenciant el Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC), i desenvolupant molt més totes les línies de formació i reciclatge dels treballadors.

A la USOC considerem que cal apostar per la creació de nous filons de treball per recuperar l'ocupació. És necessari que les empreses i els sectors menys afectats per la crisi tinguin possibilitats de créixer i posicionar-se en una economia malalta però no morta. Certifiquem l'existència de petites i mitjanes empreses i sectors productius, com la sanitat, les noves tecnologies o la indústria de l'alimentació, amb

possibilitat d'expandir-se en els seus mercats. Aquests projectes han de tenir accés al crèdit per invertir i apostar pel creixement.

D'altra banda, és necessari potenciar la recuperació de la demanda interna. Una excessiva moderació salarial, com la pactada pel govern i alguns agents socials, unida a l'increment de l'IVA que afecta el consum massiu o la modificació de l'IRPF, no són mesures que caminin en aquesta direcció, són decisions que s'han pres en un mal moment. La nostra obligació com a tercera força sindical de Catalunya és lluitar perquè aquestes propostes no facin que la crisi la pagui la classe treballadora, una crisi que a més no hem provocat.

Cal parlar clar, situar la prioritat en la creació d'ocupació; el futur personal i col·lectiu passa per recuperar la feina que s'ha destruït; tots els esforços han d'anar per aquest camí. La USOC, des d'una voluntat de sumar, de diàleg i de pacte, hi serà, però amb aquesta i no una altra intenció: volem feina perquè volem futur.